

SAKSAN KATOLILAISET JOUKKOJA JÄRJESTÄMÄSSÄ

Kehittymättömissä valtioissa, joissa suuret väestöjoukot ovat vailla oikeuksia, joissa ei ole poliittista vapautta ja esivalta määrää mielensä mukaan, siellä ei ole mitään vähänkään laajoja poliittisia järjestöjä. Vain mitättömän vähäinen määrä tilanherroja ja teollisuudenharjoittajamiljonäärejä nauttii „yhdistymisvapautta”, mutta nämä suuntaavat kaiken huomionsa huippukerrokseen, „seurapiireihin”, esivaltaan, pyrkimättä lainkaan järjestämään kansanjoukkoja ja jopa peläten niiden järjestämistä kuin ruttoa.

Sellaisissa valtioissa, joissa perustuslaillisuus ja kansan osanotto valtakunnan asioiden hoitamiseen on turvattu, joukkoja järjestämään eivät pyri yksinomaan sosialistit (heidän ainoana voimanaan onkin joukkojen valistaminen ja järjestäminen), vaan *taantumuksellisetkin puolueet*. Jos valtiojärjestys on kansanvaltaistettu, kapitalistit *joutuvat* etsimään tukea joukoista, ja sitä varten taas joukot on järjestettävä klerikalismiin (mustasotnialaisuuden ja uskonnon), nationalismiin ja shovinismiin y.m. tunnuksin.

Poliittinen vapaus ei poista luokkataistelua, vaan päinvastoin tekee sen tietoisemmaksi ja laajemmaksi vetäen siihen mukaan kaikkein takapajuisimmatkin kansankerrokset, opettaen niitä ymmärtämään politiikkaa ja puolustamaan katsomuksiaan, etujaan.

On opettavaista tarkastella, miten esimerkiksi Saksan taantumuksellinen „keskusta”-puolue, s.o. katolilaisten puolue järjestää kansanjoukkoja. He yrittävät saada joukot puolustamaan kapitalismia uskonnon ja „isänmaallisuuden” tunnuksin. Katolilaiset ovatkin onnistuneet käyttämään Saksassa hyväkseen kansanjoukkojen ennakkoluuloja ja pimeyttä — osittain siksi, että katolilaiset muodos-

tavat Saksassa väestön vähemmistön, ja tämä vähemmistö oli yhteen aikaan valtion vainoama. Ja työtätekevien ja riistettyjen joukothan ovat aina vaistomaisesti myötätuntoisia vainottuja kohtaan. Taantumukselliset katolilaiset ovat osanneet käyttää tätä mielialaa hyväkseen.

Katolilaiset ovat perustaneet joukkojärjestön — niin kutsutun „Katolisen Saksan kansanliiton”. Liitossa laskeetaan olevan $\frac{3}{4}$ miljoonaa jäsentä. Järjestö on tiukasti keskitetty. Sen päämääränä on „kristillisen” (mutta todellisuudessa *kapitalistisen*) järjestelmän puolustaminen ja taistelu „hävittäviä” (s.o. sosialistisia) pyrkimyksiä vastaan.

Liittoa johtaa hallinto, johon kuuluu 24 jäsentä. Yhdeksän heistä hoitaa hallinnon asioita ja muut ovat eri piirien, eräiden suurten kaupunkien y.m. edustajia. Jokaista 20—40 katolilaisperhettä kohti määrätään yksi „valtuutettu”. Kaikki valtuutetut toimivat hallinnon ohjeiden mukaisesti.

Sotiessaan sosialidemokraatteja vastaan herrat katolilaiset huutavat tavallisesti, että sosialidemokraatti-agitaattorit elävät työläisten rovoilla. Mutta katolilaiset itse *omassa* järjestössään menettelevät aivan samoin: jokaisessa vähänkin tärkeässä keskuksessa heillä on *palkallisia agitaattoreita*.

Puoluehallinnossa työ on järjestetty aivan tehdasmaisesti. 20 erikoisvirkailijaa työskentelee „kirjallisuuden” parissa: yksi pitää silmällä jumaluusoppia, toinen agraarikysymystä, kolmas sosialidemokraattista liikettä, neljäs käsityöammatteja j.n.e. Kootaan leikkeitä ja tehdään muistiinpanoja sanoma- ja aikakauslehdistä, pidetään luettelokirjaa. Työssä on pikakirjoittajia. Erikoisessa kirjastossa on 40.000 nidosta. Laaditaan uutiskirjeitä sanomalehtiin — „paikalliskirjeenvaihtajan kirjeitä”, joita kymmenet katoliset lehdet julkaisevat. Käydään erikoista „sosiaalis-poliittista”, erikoista „apologeettista” (s.o. uskontoa ja kristillisyyttä puolustavaa) kirjeenvaihtoa. Julkaistaan sarjoittain kirjasia kaikista kysymyksistä. Vuodessa lähetetään jopa 5.000 erilaisten esitelmien jäsennystä. Erikoisjaosto hoitaa elokuvapropagandaa. Neuvontatoimisto antaa maksutta jos jonkinlaisia tietoja: vuonna 1912 niitä annettiin yli 18.000.000.

Katolisia ylioppilaita käytetään järjestelmällisesti propaganda- ja agitaatiotyön suorittamiseen — varsinkin loma-aikoina. Valtuutetuille (heitä on useita *kymmeniä tuhansia*) pidetään erikoisia „sosiaalitiedon kurseja”. Puoluehallinnon yhteydessä järjestetyillä erikoisilla kahden kuukauden kursseilla annetaan erityistä „opetusta” taistelun käymisestä sosialidemokratiaa vastaan. Erikoisia kahden viikon kurseja järjestetään talonpojille, opettajille, kauppapalvelijoille j.n.e.

Saksan mustasotnialaiset katolilaiset toimivat aika hyvin. Mutta koko heidän toimintansa on Saksan sosialidemokraattien toiminnan heikkoa jäljittelyä.

„Pravda” № 120,
toukokuun 26 pnä 1918

Julkalstaan
„Pravda” lehden tekstin mukaan